

Марио Кроненберг

Докога?

Понякога се питам: Докога?
Колко още ще ми издържи сърцето?
Защо всяка доскоро влюбена жена,
разбива го без милост на парчета?

Дали вината е в съдбата или в мен,
или просто такъв е живота
Но след нощта отново идва ден,
и всяка песен има своята последна нота

Благодаря ти, че от твоето време ти ми подари!
Макар за кратко бяхме ние щастливи
С лъчите ти вълшебни ти ме озари –
надявам се, че ще го помним докато сме живи

КРАЙ

© Марио Кроненберг

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11984>]